

# NÉPÚJSÁG

K Ö Z É L E T I N A P I L A P

2026. június 13.,  
szombat

LXXVIII. évfolyam  
127. (22287.) sz.

Ára: 4<sup>00</sup> lej  
(előfizetőknek 3<sup>00</sup> lej)

Ünnep után hajrá

## Merre tovább, nyolcadikosok?



Fotó: Nagy Tibor

Amint arról korábban is tájékoztattuk olvasóinkat, az elmúlt két napban, június 11-én, csütörtökön és 12-én, pénteken köszöntek el tanintézetüktől az általános iskolák diákjai. Tegnap többek között a marosvásárhelyi Dr. Bernády György Általános Iskola végzőseit búcsúztatták (fotó).

A nyolcadik osztályt végzett tanulók számára a következő hét az úgynevezett „utolsó száz méter” a 22-én, hétfőhöz egy hét kezdődő országos

Nagy Székely Ildikó

(Folytatás a 2. oldalon)

**Ne feledje**



idejében  
megújítani  
előfizetését!

Ha előfizet, biztosan  
kézhez kapja,  
**olcsóbban,**  
mint ha megvásárolná!

Nicu Ștefănuță  
az együttélésről:

Arra a kérdésre, hogy hogyan tekintetnek a magyar közösségre az Európai Parlamentben, az alelnök elmondta, hogy ő támogatja például a Minority Safepacket, mert úgy gondolja, hogy szükség van a kisebbségek védelmére európai szinten.

2.

Zavargások  
Belfastban

Tucatnyi rendőr megsérült a csütörtökre virradóan lezajlott újabb észak-írországi zavargásokban.

7.

### Szolgáltatásaink:

- kontaktlencse-felírás és rendelés
- ingyenes szemüvegfelírás komputeres szemvizsgálattal
- mindenik szaküzletünk orvosi szakrendelővel van felszerelve, ahol teljes szemvizsgálatot végzünk, a pácienseinket küldőpapír nélkül fogadjuk
- a gyerekvizsgálatokat speciális fotorefraktómmal végezzük (kellemetlen pupilatágítás nélkül, távolsági fotózással)
- kötelező éves szemvizsgálatok cégek részére
- korszerű számítógép-vezérlésű japán NIDEK gépekkel bármilyen kerettípusba bedolgozunk (plasztik- és üveglencsét egyaránt (gyors, olcsó és precíz munkával)
- szemüvegjavításokat végzünk (keretek forrasztása)
- új amerikai készülék látásjavításra, kancsalságra
- terápiák betegség és sérülés utáni rehabilitációra, memória-, reflexek, mozgás- és tanulászavarok javítására

### Marosvásárhely:

- ▲ Posta utca 3. sz. Tel: 0265/212-304, 0365/410-555
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 49. sz. Tel: 0265/263-351, 0365/410-557
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 182-184. sz. (Fortuna). Tel: 0265/265-205
- ▲ Rózsák tere 53. sz. Tel: 0265/250-120, 0365/410-559
- ▲ Dózsa György utca 64-68. sz. (a Kaufland udvara). Tel: 0265/212-212
- ▲ Köztársaság tér 5. sz. Tel: 0365/430-939

### Szászrégen:

- ▲ Iskola utca 11. sz. Tel: 0265/512-042, 0365/410-558

### Szováta:

- ▲ Fő út 196. sz. Tel: 0265/577-282, 0742-100-323



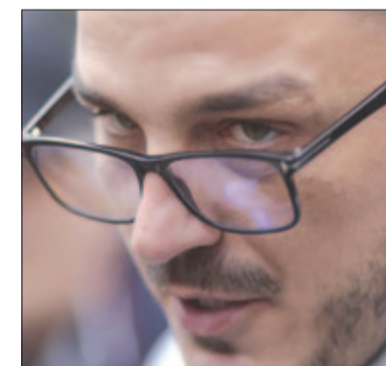
## Adócsaló influenzszer

A bukaresti ügyészség pénteken 60 napra hatósági felügyelet alá helyezte a Makaveli néven ismert Alexandru Zidarut – olvasható az Agerpres hírügynökség tudósításában. Az adócsalással gyanúsított influenzaszer elektronikus nyomkövető viselésére kötelezték, és nem hagyhatja el az országot. Emellett rendszeresen jelentkeznie kell a rendőrségen, nem léphet kapcsolatba az ügy többi gyanúsítottjával, és havonta be kell számolnia a hatóságoknak a jövedelemforrásairól.

Ügyészségi források szerint a vádhatóság azért nem kérte a bíróságtól Makaveli előzetes letartóztatását, mert beismerte a bűncselekményt. A gyanú szerint összesen 531.047 lejjel károsította meg az államot. Makavelit csütörtökön az ügyészek kihallgatták, és 24 órára őrizetbe vették. Az ügyben az influenzaszer három barátja is érintett, akiket adócsalásban való bűnszegédlettel gyanúsítanak.

Az ügyészek szerint a négy gyanúsított nem vallott be 3.300.000 lej jövedelmet, amelyre a közösségi-média-platformokon végzett tartalomgyártói tevékenységükkel tettek szert. Ezzel 574.000 lejes kárt okoztak az államkasszában.

Makaveli az SOS Románia el-



nőke, Diana Șoșoacă tanácsadója, és a legutóbbi önkormányzati választásokon a párt bukaresti főpolgármester-jelöltje volt, de később visszalépett Anca Alexandrescu javára. Az influenzaszer Călin Georgescu volt államfőjelöltnek is kampányolt a TikTokon.

**JÚNIUS**

**13**

**SZOMBAT**

A nappal hossza: 15 óra 47 perc

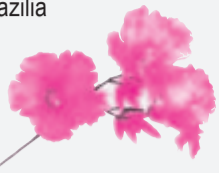
Ma **ANTAL, ANETT,**  
holnap **VAZUL** napja

Az év 164. napja, hátravan 201 nap

## naptár

*Isten éltesse!*

**VAZUL:** görög eredetű férfinév, jelentése: királyi. Női párja: Vasília, Bazília



**IDŐJÁRÁS**

Részben napos

Hőmérséklet:

max.: ... 22°C

min.: ... 9°C

**VALUTAÁRFOLYAM**  
BNR: 2026. június 12.

1 €	5,2353 lej
1 \$	4,5194 lej
100 Ft	1,4851 lej
1 g arany	613,6642 lej

### ELŐFIZETÉS A SZERKESZTŐSÉGBEN IS!

Elfogadunk előfizetést lapunkra a következő hónapra a Népujság szerkesztőségében: Marosvásárhely, Dózsa György utca 9. szám, 2. emelet, 72-es iroda, naponta 9–14 óra között, szombat – vasárnap zárva. Tel. 0728-082-259.

## Időszakos kiállítás a Teleki Tékában

„... a haza fényre derül!” A reformkor könyvei címmel nyílt kiállítás a marosvásárhelyi Teleki-Bolyai Könyvtárban. A tárlat a magyar reformkort ismerteti, felvillantva azokat a nagyobb témaköröket, a gazdaságpolitikától a nyelvújításig és a tudományos élet megszervezéséig, amelyek a reformkor két évtizedében a nemzeti polgárosodás jelszava alatt meghatározták a közélet formálóinak törekvéseit a Magyar Királyságban és az Erdélyi Fejedelemségben. A kiállítás kurátora László Lóránt.

## Merre tovább, nyolcadikosok?

(Folytatás az 1. oldalról)

képességfelmérő vizsgák előtt. A megszokott forgatókönyv szerint a háromnapos megmérettetés, majd a vizsgajegyek közzététele után jön el az ideje annak, hogy a diákok válasszanak a megye 38 kilencedik osztályt indító líceumának kínálatából. A döntést a megyei tanfelügyelőség által kiadott felvételi tájékoztató is segítheti, amelyben – a korábbi gyakorlat szerint – az is fel van tüntetve, hogy tavaly milyen osztállyal lehetett utolsóként bejutni az egyes középiskolák kezdő osztályaiba.

A magyar diákok anyanyelven történő oktatásánál maradvány, köztudott, hogy az elit iskolák szempontjából tétje van a képességvizsgákon nyújtott teljesítménynek, a múlt tanévben a Bolyai líceumban például a természet-tudomány – intenzív angol szakra volt a legnehezebb bekerülni, ott 9,16-os volt az utolsó bejutási média. A szakoktatást biztosító tanintézetekben azonban (tisztelőt a kivételnek) sokszor egészen más a helyzet, a Traian Vuia szakközépiskola fodrász–manikűrös–pedikűrös szakán például magyar tagozaton 3,73-as jegyátlaggal vették fel az utolsó diákokat, míg a Constantin Brâncuși építészeti líceumban 3,91-es volt a sereghajtó médiaja. Természetesen ez csak egy-két kiragadott példa a megyei (országos) összképből, a lényeg azonban e cikk írójának meglátása szerint azon a szakadékon van, ami sok esetben az elméleti, illetve szakoktatást nyújtó tanintézetek diákjainak felvételi eredményei között tátong.



Fotó: Nagy Tibor

A felvételi tájékoztatóban közzétett ütemtervben azt is megtaláljuk, hogy a képességvizsgán részt vett diákok számítógépes elosztása utáni időszakban, augusztusban azok a tanulók is választhatnak a betöltetlenül maradt helyek közül, akik ott sem voltak a megmérettetésen. A jelenség nem új keletű, nincs miért ámuldozni rajta. De talán egy ennyire tétmentes középiskolai felvétel után teljesen érthető,

hogy a szóban forgó diák nem érez motivációt arra, hogy egy kicsit is komolyan vegye az előtte álló tan éveket, ez pedig egyértelműen negatív irányban befolyásolja a hazai szakmunkásképzés minőségét. Persze ezzel a véleménnyel is bőven lehet vitába szállni. Egy biztos: az utolsó csengőszó már elszállt, és az utélagazás előtt álló fiataloknak lassan döntenie kell. Sikert kívánunk nekik ehhez.

## Nicu Ștefănuță: Mindent meg kell tenni, hogy jól éljünk együtt!

A Marosvásárhelyi Rádió készített interjút Nicu Ștefănuțăval, amikor a MiKözöd közéleti YouTube-csatorna meghívására a városban járt. Az interjút az EP alelnöke magyarul kezdte, magyarul mutatkozott be, elmondta, hogy Szebenben született, illetve azt is, hogy nagyon szereti a magyar kultúrát, a magyar népzene és néptáncot. Az interjú alkalmával pedig szóba került a nacionalizmus, valamint az együttélés kérdése.

Nagy-Bodó Szilárd

Az EP alelnöke elmondta, hogy ezelőtt 15 évvel Kalotaszentkirályon, Kolozs megyében kezdett el magyar zenére táncolni és táncbörbe járni. Első alkalommal gyanakodva nézték a magyarok, azt mondták, hogy „biztos szekus”, a románok pedig azt kérdezték, hogy

„Mit keres Nicu a magyarok között? Biztos bolond!” – emlékezett vissza a politikus, aki viszont nyomatékosította, hogy azért csinálta, mert szereti a néptáncot, a táncmozgalmat. Ezekkel még azelőtt került kapcsolatba, hogy politikus lett volna.

Nicu Ștefănuță arról is kérdezte a Marosvásárhelyi Rádió, hogy je-



Nicu Ștefănuță

Forrás: MiKözöd

lenleg hogyan értékeli a magyar-román viszonyt, a nemzetiségek közötti kommunikációt. Jobb, de nem feltétlenül jó, válaszolta az EP alelnöke, aki szerint a világ érzékenyebbé vált a nemzeti és etnikai közösségek szükségletei iránt, továbbá reményét fejezte ki, hogy a jövőben egyre több román politikus fog érdeklődni a magyarok sorsa iránt, és több magyar akar majd valamilyen formában részese lenni a román közösségnek. Ugyanakkor a negatívumok közé tartozik, hogy vannak szélsőséges román pártok, mint az AUR. Nagyon megdöbbenem és felháborodtam, amikor megláttam, hogy Úzvölgyében George Simion megjelent a politikai színtéren. Azt mondtam: nem akarok nacionalizmust Romániában, nem akarom, hogy újra olyan szavakat használjunk, mint a „bozgor”, nem akarom azt sem, hogy a magyarok „bűdös román”-nak nevezzék a románokat, valahogy más szintet akarok, vagyis hogy közös eseményeket szervezzünk, hogy a román gyerekek is menjenek magyar táborokba, és közülük többen is megtanuljanak magyarul – fogalmazott Nicu Ștefănuță, aki azt is elmondta, hogy a lányát mindenképpen el fogja vinni a már említett táncbörbe. Az EP alelnöke szeretné, ha több dolgot csinálnának közösen, de tiszteletben tartva a kisebbségek kulturális, oktatási és egyéb jogait.

George Simion és az AUR kapcsán az EP alelnöke úgy vélekedett, hogy az erdélyi magyarok azért utálják, mert egyértelműen magyarellenes, és mert nem Erdélyből származik. „Gyakran a nem erdélyi románok sokkal magyarellenesebbek, mint az erdélyi románok. És ez egyáltalán nem tűnik nekem rendben lévőnek, mert nem is tudod, milyen a magyar. Galacról jönni és magyarellenese lenni számomra teljes hülyeségnek tűnik, mert nincsenek szomszédaid, soha nem ismerkedtél meg velük. Ez olyan, mintha én gyűlölném a marslakókat, akiről nem sokat tudok, de gyűlölöm őket. És ez nem oké” – mondta Nicu Ștefănuță, és arról is beszélt, hogy amikor a tavalyi Budapest Pride-on járt, félt, mert a szélsőjobbaldali Mi Hazánk tüntetői elfoglalták a Szabadság hidat, ott akartak káoszt okozni. Hogy lehet káoszt okozni a hídon, a Duna felett, ahol gyakorlatilag katasztrófák történhetnek? – tette fel a kérdést az EP-alelnök. A Fidesz és Orbán Viktor kapcsán is megfogalmazott egy észrevételt, szerinte a Fidesz a '90-es években, a 2000-es évek elején egy liberális párt volt, az utóbbi időben viszont egyre szélsőségesebbé vált. Orbán Viktor 1988-ban mondta azt, hogy „Ruszkik, haza!”, a választások előtt pedig ezzel a kiáltással tüntettek ellene és Szijjártó Péter ellen, aki szintén a ruszkik barátja volt, mondta Nicu Ștefănuță.

Arra a kérdésre, hogy hogyan tekintetnek a magyar közösségre az Európai Parlamentben, az alelnök elmondta, hogy ő támogatja például a Minority Safepacket, mert úgy gondolja, hogy szükség van a kisebbségek védelmére európai szinten. Ez néha népszerűtlenné tesz a románok körében, akik azt mondják: miért vagy ennyire magyarbarát? Mert a kisebbségeknek nyelvi, oktatási, kulturális és közigazgatási jogokkal kell rendelkezniük, amelyek például Romániában nincsenek. Hülyeségnek tartom, hogy ne legyenek pl. egy településen táblák, ha a kisebbségi lakosság számaránya nem éri el a 20%-ot, mert a migráció annyira általános jelenség, hogy sokan talán elmentek, de talán visszatérnek – húzta alá Nicu Ștefănuță, aki azt is nyomatékosította, hogy Erdély a közös otthonunk, és mindig is annak kell tartanunk. Az EP alelnöke azzal zárta az interjút: – Soha nem mondtam a magyaroknak, hogy menjenek el Romániából. Miért mennének el Romániából? Hiszen az otthonuk Erdélyben van. Hová mennének? Szomorú vagyok, hogy a szászok is elmentek. A szászoknak itt a helyük, itt kellett volna maradniuk. Szegényebbek vagyunk szászok nélkül Erdélyben. Még szegényebbek lennénk magyarok nélkül Erdélyben, ezért mindent meg kell tennünk, hogy jól éljünk együtt.

**NÉPÚJSÁG**  
MAROS MEGYEI NAPILAP  
Kiadja az IMPRESS KFT.  
FŐSZERKESZTŐ:  
Karácsonyi Zsigmond  
FŐSZERKESZTŐ-HELYETTES:  
Benedek István  
LAPSZERKESZTŐ:  
Vajda György

**MUNKATÁRSÁK:** Bodolai Gyöngyi, Farczádi Attila, Mezey Sarolta, Kaáli Nagy Botond, Nagy-Bodó Szilárd, Nagy Miklós Kund, Nagy Székely Ildikó, Nagy Tibor (fotó), Szeredai Vivien, Szer Pálósy Piroška. **KORREKTÚRA:** Horváth Éva, Szabó Ivett. **TÖRDELÉS:** Donáth-Nagy György, Makkai Melánia, Vajda Gyöngyi. **FŐKÖNYVELŐ:** Nagy Melinda. **REKLÁM-LAPTERJESZTÉS:** Madaras Éva Adrienn. **APRÓHIRDETÉS:** Petres Emília.  
Tel.: munkanapokon 9–14 óra között 0265-268-854, délután: 0728-082-259, e-mail: reklam@e-nepujas.ro  
**SZERKESZTŐSÉG:** 540015 Marosvásárhely, Dózsa György út 9. szám, II. emelet. **Internet:** www.e-nepujas.ro **E-mail:** nepujas@e-nepujas.ro  
**Telefon:** titkárság: 0265-266-780; tel/fax: 0265-266-270. **Nyomda:** Palatino.  
A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül azonos a szerzők véleményével.  
**Előfizetés a postahivatalokban, a postásoknál és a szerkesztőségben:** tel. 0728-082-259.  
**Hirdetési irodánk nyitvatartási rendje:** hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 9–15, péntek: 9–14 óra között, szombat, vasárnap: zárva.





# Műzsfa

1730. szám



SZERKESZTETTE: KAÁLI NAGY BOTOND

Nagy László

## Felhő, felhő

Felhő, felhő, ússzál hozzánk,  
szeretlek nagyon,  
hátunkról a port lemossad,  
mosd el sok bajom.

Érted furulyál a sárga  
kukoricaszár,  
hosszú nyakát nyújtogatja  
sok fehér gunár.

Tenyeremen vastag kéreg,  
égi könnyre vár,  
puhítsd, hogy magot ehessen  
róla a madár.

Mosd meg csendesen a vékony  
virágszál fejét,  
ködöld be a kék bazalthegy  
forró tetejét.

Hozzád felbőgnek az ökrök,  
csikó rádnyerít,  
zöldre varázsold a rétek  
gyulladt selymeit.

Felhő, felhő, gyászt ne hozzál,  
attól roskadunk,  
villámaid alúdjának,  
szikrázók vagyunk.

1925. július 17-én született Felsőiszkázon a Kossuth- és háromszoros József Attila-díjas költő, műfordító, grafikus, a Digitális Irodalmi Akadémia posztumusz tagja. Elhunyt 1978. január 30-án, Budapesten.



Frederic Lord Leighton (1830-1896) – Lángoló június

Székely Ferenc

## Ne hagyd elveszni!

### Születésnap beszégetés a 80 éves Lőrincz György íróval

– Kedves Gyurka, bocsáss meg, hogy tegezlek, jövőre lesz hatvan éve, hogy megismerkedtünk a Hargita lábánál fekvő Ivóban (Zetelaka község), ahol te helyettes tanárként működtél az I-VIII. osztályos iskola felső tagozatán, mi pedig – székelyudvarhelyi középiskolások – az ivói székely lányokat táncoltattuk egy őszi szüreti bál alkalmával. Te felügyelted az iskolások „helyes” viselkedését... Milyen évek voltak azok, hogyan emlékszel vissza?

– Még kérdés? Életem legszebb évei voltak! Én egy évvel korábban szereltem le, húszéves voltam, a 18. életévemet Jászvárosban, Moldva legszebb városában töltöttem be, ott nagykorúsítottak. Ivó egyébként a világ egyik legszebb, legcsodálatosabb s egyben legszegegyebb helye volt akkor, a dombhátak, völgyek, patakok ölen nyújtózkodó tájban egymástól kilométerekre szétszórt házaival. Ma rá sem lehet ismerni! A székelyudvarhelyiek nyári nyaraló-, pihenő-

helye lett. Ebben meghatározó szerepe van a táj szépségének és a Madarasi Hargitára vezető útnak is. Kiépiült, tele van szebbnél szebb nyaralókkal, de akkoriban csak az iskola és az üzlet körül volt egy kis falumag. Az özek, szarvasok bejártak az iskola melletti patakra inni. Ősszel magasan, nagyon magasan volt az ég, teleszórva kéken ragyogó, sűrű csillagokkal, a holdfényben megnyúltak a fák árnyai, s ha ilyenkor kószálni mentünk, puha, harmatos levélzöngy simult a talpunkhoz. Egyszóval: az élet nyomorúsága ellenére a táj egy csoda volt. És ami a legfontosabb: Ivóban ismertem meg a feleségemet, és itt írtam meg első újságcikkemet *Kutyák és emberek* címmel. Az történt, hogy családlátogatásra mentünk, s nem tudtuk, hogy a tanyasiak sosem szólnak rá támadó kutyáikra; az volt az érzésünk, hogy élve nem szabadulunk meg a ránk rontó ebektől. Miközben, persze, a gazda az ablakhoz lapulva figyelt, hogy mikor kell

mégis közbeavatkozni, rászólnia a kutyáira... Viszont itt tanultam meg a közösségért élni és dolgozni. Olyan szegénység volt, ami ma elképzelhetetlen! Télen a nagy hó miatt, hogy ne menjen be a hó a csizmába, a lábszár felső részén átkötött gumicsizmában járt a tanya apraja-nagyja. Ráadásul, hogy a gyermekek a nagy hóban is tudjanak iskolába járni, a szülők a tanya minden irányából egy vas-tag, két-három méter hosszú, 30-40 centiméter átmérőjű, lóvontatta farönkkel húzattak ösvényt a hóban...

– Mikor kerültél közelebb a kultúravezetéshez?

– 1990 második felében kerültem a Hargita Megyei Művelődési és Vallásügyi Igazgatóságra mint udvarhelyszéki művelődési tanácsos. A „munkahelyem” úgyszólván Csíkszeredában volt, a munkám Székelyudvarhelyen és környékén; Szentegyházától Székelykeresztúrig, valamint el egészen Parajdig. Szerencsémre a

székelyudvarhelyi polgármesterek – Ferenczy Ferenc, Szász Jenő, akikkel tökéletesen együtt tudtunk dolgozni – biztosítottak egy irodát a polgármesteri hivatal épületében.

– Székelyudvarhely ma is a legmagyarabb székely anyaváros Erdélyben, amely több mint 700 éve őrzi a székely kultúra anyagi és szellemi gyöngyszemeit. Hogyan kezdődött ennek a felbecsülhetetlen kincsnek az új értékrendbe való besorolása? Voltak kezdeti nehézségek, amiket le kellett küzdeni?

– A kérdésedre a válasz: a pénzügyi gondokat leszámítva nem kellett semmit leküzdeni. Csak ötlet és elképzelés kellett. Ekkor már mindenki ismert engem; 1980-ban megjelent a szociográfiai riportokat tartalmazó első könyvem *Amíg csak él az ember* címmel, ebből már látták, hogyan gondolkodom... Abban az időben az volt a jelszó: mindent szabad, ami addig tiltott volt. És mindenki

így állt a feladatokhoz. Meg kell valósítani mindent – ez volt a szlogen –, mert nem lehet tudni, milyen világ jön, és a szabadság lehetősége meddig tart... Azt kell mondanom, hogy az emberek megtámasodtak. Mindenki ötletelt. Mindenki akart valamit. Egy adott pillanatban a városban négy felnőttalárda volt. De nemcsak Székelyudvarhely, Székelykeresztúr, Szentegyháza, a nagyobb községek is így álltak a feladatokhoz. A községek vezetőinek az volt az első dolguk, hogy – ahol elesettségnek méltó emlékművet állítsanak. Szép, impozáns, mondhatni méltóságteljes emlékművek jöttek létre Zetelakán, Szentegyházán, Méréfalván és sok más településen. Mindenki igyekezett megvalósítani mindazt, ami a kommunizmus évei alatt tiltott volt. És itt nemcsak a hivatalos kulturális intézmények törekvéseiről beszélnek,

(Folytatás az 5. oldalon)

# Elindult az erdélyi magyar értelmiség 1944 és 1952 közötti időszakának feltárását célzó kutatói pályázati program

Elindult a Méhes György–Nagy Elek Alapítvány kutatói pályázati programja, melynek célja az erdélyi magyar értelmiség 1944 és 1952 közötti időszakának feltárása állambiztonsági források alapján – közölte hétfőn az MTI-vel a budapesti székhelyű alapítvány.

Az első alkalommal meghirdetett Határon Túli Magyar Kutató és Feldolgozó (HTMKF) pályázati program egyéni és csoportos kutatói ösztöndíjakat kínál történelem és irodalomtörténet területén jártas hallgatóknak, doktoranduszoknak, oktatóknak és kutatóknak, havi ösztöndíj vagy projektalapú finanszírozás formájában. Célja az erdélyi magyar értelmiség 1944 és 1952 közötti történetének tudományos feltárása, különös tekintettel azokra a társadalmi, kulturális és politikai folyamatokra, amelyek a második világháborút követő időszakban alapvetően alakították át a romániai magyar közösség szellemi életét – írták a közleményben.

A kezdeményezők emlékeztettek, hogy az impériumváltást követő évek, a kommunista hatalomátvétel és a sztálinista diktatúra kiépülése gyökeresen megváltoztatta az erdélyi magyar kulturális és tudományos élet működési kereteit. „A korszak szereplőinek életútja, döntései, lehetőségei és korlátai mindmáig számos feltáratlan kérdést rejtenek. A pályázati program célja, hogy tudományos igényű kutatások révén járjon hozzá a történelmi időszak árnyaltabb megismeréséhez” – tájékoztattak.

Mint közölték, a kutatási program kiemelt figyelmet fordít a Bukarestben őrzött levéltári és állambiztonsági források feldolgozására.

A kutatások nem kizárólag az egyes személyek életútjára, hanem az erdélyi magyar irodalmi és kulturális élet intézményeire, szerkesztőségeire, alkotóközösségeire és szellemi műhelyeire is kiterjedhetnek. Olyan jelentős szellemi műhelyek és közösségek történetének feltárására irányulhatnak, mint az Erdélyi Helikon, az Erdélyi Szépművés



Nagy Elek, a Méhes György – Nagy Elek alapítvány alapítója

Céh, a Korunk, az Erdélyi Fiatalok, a Termés, a Keleti Újság, a Világosság, az Utunk és más, az erdélyi magyar kulturális életben meghatározó szerepet betöltő intézmények és alkotói közösségek – mutattak rá.

„Közösségeink jövője szempontjából fontos, hogy múltunkat ne legendákból vagy feltevézésekből, hanem hiteles források alapján ismerjük meg” – idézte a közlemény Nagy Eleket, az alapítvány alapítóját. A kezdeményező szerint olyan kutatásokat kívánnak támogatni, amelyek „hozzájárulnak történelmünk árnyaltabb megértéséhez és kulturális örökségünk megőrzéséhez”.

A pályázati program annak a kutatási kezdeményezésnek a következő állomása, amelynek keretében januárban megalakult az erdélyi magyar irodalmi élet 1989 előtti állambiztonsági vonatkozásainak vizsgálatára létrehozott szakmai tényfeltáró bizottság. Az alapítvány és az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára (ÁBTL) együttműködésének eredményeként létrejött testület történetészek, irodalomtörténészek bevonásával végzi munkáját, koordinációját és szakmai irányítását Bandi István történész, az ÁBTL tudományos kutatója végzi. A program védnöke Csendes László, a román Szekuritáté

Iráttárait Vizsgáló Országos Tanács (CNSAS) korábbi tagja.

A pályázati programban négy kategóriában várják a jelentkezőket: alap- és mesterképzésben részt vevő hallgatók, doktoranduszok, középiskolai és egyetemi oktatók, kutatók, valamint kutatócsoportok és intézményi műhelyek.

A fiatal kutatók mellett jelentős szakmai tapasztalattal rendelkező történészek és irodalomtörténészek munkáját is támogatni kívánják, az intézmények közötti együttműködést is ösztönözni szeretnék. További cél, hogy hosszú távon olyan tanulmányok, monográfiák, forráskiadványok és tudományos együttműködések szülessenek, amelyek hozzájárulnak a romániai magyar értelmiség történetének mélyebb megismeréséhez, a közös történelmi emlékezet gazdagításához – írták.

A pályázatok benyújtásának határideje 2026. július 15., az eredményhirdetés várható időpontja szeptember 15. A pályázati kiírás és egyéb dokumentumok az alapítvány felületén (<https://palyazat.mehes-nagy.org/tenders/1>) érhetőek el.

A Méhes György–Nagy Elek Alapítvány azután jelentette be az erdélyi magyar irodalmi élet állambiztonsági múltjának feltárására irányuló kutatócsoport felállítását, hogy 2024-ben az Átlátszó Erdély tényfeltáró portál arról cikkezett, hogy az alapító Nagy Elek édesapja, Méhes György Kossuth-díjas író együttműködött a román kommunista titkoszolgálattal, a Securitatével.

Az író életművét gondozó alapítvány kuratóriuma erre reagálva a Transtex.ro megkeresésére közölte: a cikk egyoldalú megállapításokat tartalmaz az író életművére vonatkozóan, Méhes György irodalmi munkássága, életműve megkérdőjelezhetetlen, de az alapítvány történészek közreműködésével, tudományos igényességgel kíván szembenézni az író életútjának ezen szakaszával.

## Eredményhirdetés és díjátadó

### A 2025-ös Erdélyi Irodalmi Tehetséggondozó Pályázat

A Méhes György – Nagy Elek Alapítvány és az Erdélyi Magyar Írók Ligája és 2025 decemberében hirdette meg közös programját, az Erdélyi Irodalmi Tehetséggondozó Pályázatot. A már több éve működő pályázat célja a fiatal erdélyi magyar írói tehetségek felkarolása, műveik bemutatása és irodalmi fejlődésük támogatása. A sikeresen pályázók számára az Erdélyi Magyar Írók Ligája egyéves mentorprogramot indít az eredményhirdetést követően.

#### A pályázat számokban

A pályázati határidő (2026. február 28.) lezárultával összesen 137 érvényes pályázat érkezett be, amelyeket 122 egyedi alkotó nyújtott be – többen mindkét műfaji kategóriában indultak. A zsűrizés három fordulóban zajlott 2026. március 20. és május 26. között, négy értékelési szempont alapján: eredetiség és kreativitás, nyelvi igényesség és stílus, szerkezet és kompozíció, valamint érzelmi hatás és hitelesség (kategóriánként 1–10 pont).

A pályaműveket háromtagú zsűri bírálta el: Márton Evelin író, szerkesztő, a zsűri elnöke, Sánta Miriám költő, illetve Borsodi L. László költő, irodalomkritikus, szerkesztő.

Korcsoport szerinti megoszlásban 90 pályázó junior (14–18 éves) és 43 senior (19–25 éves) kategóriában nyújtotta be pályázatát. A vers és a próza műfajok megközelítőleg egyenlő arányban képviseltették magukat: a 137 pályamű közel fele lírai alkotásokból, másik fele prózai munkákból (novella, elbeszélés, kisregény) állt.

A pályázók 11 romániai megyéből érkeztek, ami azt jelzi, hogy a program az egész erdélyi magyar irodalmi közösséget megszólította. Pályaművek érkeztek Hargita, Ko-

vászna, Kolozs, Maros, Szatmár, Bihar, Brassó, Szilágy, Hunyad, Máramaros és Beszterce-Naszód megyéből. A legtöbb beadványt Hargita megye adta (közel 50 pályamű), ezt Kovászna (kb. 28) és Kolozs (kb. 20) követte. A fennmaradó pályaművek főként Maros és Szatmár, kisebb részben a többi megye pályázóitól érkeztek.

#### A díjazottak

A zsűri május 26-án hirdette ki döntését. Kategóriánként első (1.500 lej), második (1.000 lej) és harmadik (500 lej) díjat, valamint dicséretet ítéltek oda, összesen 20 pályázó részesült elismerésben a négy kategóriában (senior és junior líra, senior és junior próza).

#### Senior – Líra

Az első díjat Szélyes-Pál Dániel (Székelyudvarhely, Sapientia EMTE, Kolozsvár, 117 pont) nyerte.

A második helyen Miklós Nóra (Kolozsvár, BBTE, 113 pont), a harmadikon Usier Tamara (Székelyudvarhely, BBTE, 111 pont) végzett. Dicséretet kapott Bíró Sára (Marosvásárhely, ELTE BTK, 110 pont) és László Kata (Csíkszereda, Márton Áron Főgimnázium, 104 pont).

#### Senior – Próza

Első díjas Kassay Anna (Csíkszereda, Sapientia Erdélyi Tudományegyetem, 117 pont), második helyezett Zongor Andrea (Agyagfalva, BBTE, 114 pont), harmadik helyezett Tasnádi Balázs (Kolozsvár, BBTE, 113 pont). Dicséretet kapott Hermán Dániel (Kolozsvár, BBTE, 106 pont) és Szigeti Alex (Szatmárnémeti, BBTE, 97 pont).

#### Junior – Líra

Az első díjat Kátai Boróka (Sepsiszentgyörgy, Plugor Sándor Művészeti Líceum, 110 pont) kapta. A második Nagy Evelyn-Adrienn (Marosvásárhely, Marosvásárhelyi Református Kollégium, 109 pont), a harmadik Péntes Biborka (Sepsiszentgyörgy, Székely Mikó Kollégium, 108 pont) lett. Dicséretet kapott Imre Karin Anett (Csíkszereda, Márton Áron Főgimnázium, 107 pont) és Szároz Tünde (Sepsiszentgyörgy, Mikes Kelemen Elméleti Líceum, 107 pont).

#### Junior – Próza

Az első díjat Gircsis Beáta Orsolya (Nagybánya, Németh László Elméleti Líceum, 116 pont) nyerte. A második helyezett Papp Márk (Kolozsvár, Báthory István Elméleti Gimnázium, 113 pont), a harmadik Pálffy Eszter Anna (Magyarvista, Kolozsvári Waldorf Líceum, 109 pont). Dicséretet kapott Zsidó Ágota (Székelykeresztúr, Orbán Balázs Gimnázium, 106 pont) és Simon Béla-Márk (Sepsiszentgyörgy, Mikes Kelemen Elméleti Líceum, 105 pont).

A díjátadóra a 15. Kolozsvári Ünnepi Könyvhéten kerül sor június 27-én 12 órától Magyarország Kolozsvári Főkonzulátusának rendezvénytermében.

„Minden pályamű megnyitása kíváncsisággal járt – vajon ez lesz-e majd az az írás, amely hetekig emlékezetes marad? És voltak ilyenek szép számmal: kiváló formaérzékkel, fantáziával, szorgalommal megáldott pályázók, akik olykor szokatlan vagy meghökkenítő, humoros, érzelmi töltetűben is erős, súlyos szövegeket küldtek be, amelyeket öröm volt olvasni” – méltatta a pályázatokat Sánta Miriám zsűritag.

„Azt gondolom, hogy a beérkezett pályázatok között szép számmal akadtak olyanok, amelyek között ott vannak a jövő nemzedék írói, költői. Számos olyan művet olvashattunk, amelyekben felfedezhető a kimondhatatlant-megnevezhetetlent nyelv által megjelenítő képesség, elég, ha csak a líra kategóriába érkezett egyes szerzők képességéről, a már saját nyelvet érvényesítő és egyedi nézőpontot kialakító képességére gondolunk” – tette hozzá Borsodi L. László.

Márton Evelin szerint: „A beérkezett pályaművek ezúttal is az új világot felfedező hajósok közé emeltek – szokatlan történetstílusok, éles líracúcsok között vezettek, fényben és sötétben, derűben, fájdalomban – és mint mindig, kiközlentettek a mindennapokból – köszönet érte.”

Szántai János, az E-MIL elnöke

## Ne hagyd elveszni!

(Folytatás a 3. oldalról)

hanem alapítványok, egyletek, magánemberek törekvéseiről is.

– *Beszéljünk írói pályádról. Melyek voltak az első próbálkozások?*

– Nálam, úgy tűnik, minden fordítva működött. Már említettem a *Kutyák és emberek* című jegyzetemet. Nem szeretnék nagy szavakat használni, hisz végül is ez csak egy újságcikk volt, de olyan volt akkor, mint egy pattintott kő. Nagyon szót! Mindenki felfigyelt rám. Még a feleségem is! Ezt követte rögtön az első novella megírása. Fogadtam a feleségemmel, hogy olyan novellát írok, amelyet még az *Utunk* is közölni fog... *Tanyai halál* címmel egy megtörtént tanyai történetet írtam meg, ahol a kilenc gyermekét egyedül felnevelő anya olyan magányosan halt meg, hogy a halála pillanatában nem volt senki mellette. A patakra indult vízért a téli havazásban, visszafele elcsúszott a hóban, elesett, két nap múlva találtak rá. De a legszomorúbb, legtragikusabb az volt az egészben, hogy tavasszal, miközben az egyik lánya meg akarta mutatni a testvérének, hogy hol következett be szülőjük halála, váratlanul megcsillant valami a napfényben: megdöbbenve fedezték fel édesanyjuk fogsorát a sarjadó fűben. Az, hogy ilyesmi megtörténhet – egyedüli gyermek voltam a családban –, annyira megdöbbentett, fölkapart, hogy csak le kellett ülnöm az asztalhoz, és jöttek a sorok... A harmadik írásom, az *Azon az estén* című már a *Korunkban* jelent meg.

– *Valakitől jött biztatás?*

– Akkor még nem. El kell mondanom, hogy magányos író voltam, soha nem dolgoztam szerkesztőségekben, az írás mellett mindig volt munkahelyem, írni csak délután vagy éjszaka jutott időm. Nem voltam soha „hivatásos író”. 1973-tól a székelyudvarhelyi Gábor Áron Gépgyárban dolgoztam '89 decemberéig, nyolcórás munkaidőben termékkövető technikusként, '90 után pedig – mint mondtam – a művelődési életben tevékenykedtem 2011-es nyugdíjazásomig. Visszatérve az első novella megírására, be kell vallanom: volt bennem egy kicsi huncutság is... Mert a novellát elküldtem „földimnek”, vagyis a homoródalmási születésű Szabó Gyulának. Ő akkor az *Utunk*-nál dolgozott. Kézzel, kockás füzetlapokra volt írva; még most is csodálkozom, hogy volt türelme elolvasni. De elolvasta! És jött a levél! Nézd, nem szeretnék nagyot mondani, de az a levél olyan volt számomra, mint amikor a nyári viharban hirtelen meghasad és eldördül az ég... Ha jól emlékszem, Vári Attilával, Váradi B. Lászlóval s talán Szávai Gézával indultunk 1969-ben, az *Utunk* karácsonyi ünnepi lapszámában.

– *Honnan merítetted a témát?*

– Földműves családból származtam, akinek a tematikáján akkor már rég túllépett az idő. Tamási, Móricz, Németh László stb. már rég megírt mindent, amit megírhattak, ráadásul az én szülőfalumban még kollektív, vagyis közös gazdaság sem volt, mint más helységeken, a sajátos problémákkal. Egyetlen adott téma, amiről a kezdetekben úgymond írhattam, az örökös báli verekedések voltak, amelyek nemegyszer halállal végződtek. De hát ez sem volt új a magyar irodalomban! Talán ezért is kezdett el foglalkoztatni a szociográfiai riport. Beke György, Gálfalvi György ekkor írták a magyarság sorsát bemutató jelentős könyveiket, egyébként alig tudtunk valamit a dél-erdélyi vagy észak-erdélyi magyarságról; minden jelentősebb értelmiségi családban ott sorakoztak ezek a könyvek. Óriási

visszhangja volt egy-egy új tájegység bemutatásának. Nos, ekkor kezdtem el szociográfiai riportokat írni. Hatottak rám az ilyen jellegű magyarországi könyvek is, régiek és újak, Illyés Gyula, Fülep Lajosnak az egykérőlt írt írásai, a pusztulós magyarság. Teljesen rendszertelenül olvastam Veress



Péter, Végh Antal stb. műveit, amit csak el lehetett írni. Utazni nem tudtam, ezért elkezdtem az öngyilkosságról, a cigányságról, a munkahelyi betegségekről és az egykézésről írni. És persze a szülőfaluról, a székelyföldi tanyavilágról, a székelyföldi vasiparról. Végül, mint már említettem, nem karcolatokkal, novellákkal, elbeszélésekkel indultam, ahogy illett volna, és ezzel be is skatulyáztam magam.

– *Mivel indultál?*

– Első könyvem, az *Amíg csak él az ember* 1980-ban jelent meg a Kriterion Könyvkiadó Forrás-sorozatában, '83-ban *A hallgatás csöndje* című első novelláskötet (Kriterion), '87-ben *A harmadik házig* című novelláskötet (Dacia Könyvkiadó, Kolozsvár). Ettől a pillanattól '89-ig, bár minden évben benne voltam a Kriterion kiadói tervében, nem jelent meg semmi. 1992-ben egy kisebb füzet jelent meg az öregekről *Kiment a fény a szememből* címmel a székelyudvarhelyi Erdélyi Gondolat Kiadónál, amelyben a magukra maradt vagy öregek otthonába száműzött idősekről írtam. Rá három évre, 1995-ben egy novellaválogatást publikáltam a csíkszeredai Pallas-Akadémia Kiadónál *Bukás* címmel. Ez már nagy siker volt, úgyszólván „helyére kerültek” a dolgok. 1996-ban jött a *Feketében* című kötetem (Erdélyi Gondolat), amelyben az előbb említett *Kiment a fény a szememből* című riport mellett szerepelt egy hosszabb riport a székelykeresztúri gyermekotthonról és a negyvenes évek végi oroszhelyi rendszerellenes szervezkedésről *Rejtekhely* címmel. Hogy ne feledkezzek meg róla: *Az áruló* címmel egy hosszabb riport is a Bajcsy-Zsilinszky-féle összeesküvést eláruló, Homoródszentmártonban, majd Székelykeresztúron rejtőzködő, aztán elfogott és a magyar államnak kiadott és kivégzett Mikulich Tiborról. Ezután hosszú ideig egyetlen esszé és a volt udvarhelyszéki kuláksorsot bemutató *Zajlásban* című kötet jelent meg 1998-ban, valamint egy riportregény *Áldozatok* címmel 2000-ben. Ez utóbbi a magyarországi vendégmunkássorsról szól. Itt el kell mondanom, hogy a fenti könyvek mind-mind Székelyudvarhelyen jelentek meg, ami meghatározta sorsukat...

– *Mi következett?*

– Rögtön az *Áldozatok* után megjelent

két novellás- és egy elbeszéléskötet. Megjegyzem: talán egy kissé túlzás kötetnek nevezni őket, mert csak 150 oldalas kis könyvekről van szó. *Az elveszített sziget* a csíkszeredai Neptun Kiadónál jelent meg 2001-ben, a *Sóvárgás* 2006-ban (Pallas-Akadémia). Ezeket a novellákat a Székely-

föld folyóirat, valamint néhány magyarországi vidéki folyóirat közölte. 2011-ben pedig megjelent egy válogatás szintén – a Pro-Print Kiadónál – *Isten köve* címmel, Pécsi Györgyi válogatásában és csodás utószavával.

– *Egyik legnagyobb sikerregényed a Besúgó voltam, szívem című könyved, amelyben a főszereplő – egy kisvárosi főorvos – sorstragédiáját írod meg. Milyen volt a kötet fogadtatása a kritika és a széles olvasótábor részéről?*

– A könyvön és a könyv címén, miután megjelent, sokat gondolkodtam. A könyv megjelenése körüli nagy csendet hallgatva többször feltettem magamnak a kérdést: én a kezembe vennék-e, mondjuk, egy vonaton vagy autóbuzson egy ilyen című könyvet? És rájöttem: nem és nem! Mert a könyv címét látva mindenkiben az ötlük fel: Nos-csak!... Csak nem?... És azoknak is igazuk van, akik így közelítenek hozzá. Viszont a történetnek van egy újabb folytatása: a könyvet újra kiadta a Magyar Napló Kiadó, szintén Bíró Gergely gondos, hogy ne mondjam, alapos szerkesztésében 2024-ben. És vártam a hatást... Tizenhét év telt el a könyv első megjelenése után, és láss csodát: nem történt semmi. Újra ugyanaz a csend vette körül, mint a csíkszeredai Pro-Print kiadásában megjelent hazai, erdélyi kiadást. De egy nap váratlanul megszaporodtak a levelek a Facebook-oldalamon, amelyet én évente négyszer-ötször nyitok meg. És elkezdett szólni a csendben virrasztó telefonom is. És érkeztek a kérdések, hogy hol lehet a könyvhöz hozzájutni. Megjegyzem: az új kiadásból kapott tiszteletpéldányból betettem az egyik székelyudvarhelyi üzletbe is talán 5-6 példányt, egy fél év, majd egy újabb fél év után egy kicsit szégyenkezve hazavittem a köteteket. Kiderült: a nagy érdeklődés azért volt, mert Mező Gábor írt a Facebook-oldalán a könyvemről... Ezúton is köszönöm Mező Gábor dicséretét. És itt jön a sokadik meglepetés. A feleségem betegsége okán én járok az üzletbe, s a napokban váratlanul rám szóltak: – A tegnap este hallgattam a Kosuth rádióban a *Besúgó voltam, szívem* című rádiójátékot, gratulálok hozzá! – Mit? – csodálkoztam rá a beszélőre. – *A Besúgó voltam, szívem* című regényéből készült rádiójátékot. – Biztos ebben? – Miért? – nézett rám az illető álmélkodva. Nem válaszoltam. Már máskor is tapasztaltam, hogy az ilyen magányos íróembert, aki nincs benne egyetlen névsorban sem, úgy vesznek, mintha nem is létezne. Pontosabban: azt is mondhatnám, hogy semmibe sem veszik. De azért ez még nekem is sok volt. – Lehetetlen – mondtam a csodálkozó, várakozó embernek. De nem fejeztem be a mondatot... – De hát miért? – Ez a kérdés számomra is... – feleltem, s hogy ne kelljen

tovább magyarázkodnom, sietve elkészítem. Senki sem kért engedélyt, nem szóltak nekem, hogy a regényt rádióra alkalmazták, és folytatásokban szándékoznak közölni.

– *Mi a helyzet a Pusztulás című regényeddel, amely 2004-ben megkapta az E-MIL prózadíját?*

– Ha megengeded, kijavítalak, részben azért, mert a *Besúgó voltam, szívem* előtt már megjelent a *Pusztulás* című regényem 2004 év végén a csíkszeredai Pro-Print Kiadónál, amellyel elnyertem az E-MIL 2004-es prózadíját. Márton László, aki az azelőtti év díjazottja volt – és az előző év nyertesének döntő szava volt a díj odaítélésében –, nagyon szép és értő kritikát írt a *Kronikában* róla. Valamilyen oknál fogva azonban a könyv körül elég nagy vita alakult ki, pedig az utószót Pomogáts Béla írta hozzá, ami egyébként is hozzájárult a könyv sikeréhez. Persze, ahogy lenni szokott, voltak, akik támadták, voltak, akik védték, végül Fodor Sanyi bácsi tette fel a pontot az i-re. Írt, ha jól emlékszem, egy egész oldalas kritikát az *Utunkban*, és csend lett. *A Pusztulás* egyébként példányszám tekintetében elég nagy siker lett. Ráadásul a díjátadón részt vett a Magyar Napló főszerkesztője, Oláh János és Mezey Katalin is. János már ott megkeresett, hogy kiadatná a Magyar Naplónál a könyvet. 2007-ben megjelent a Magyar Naplónál is a *Pusztulás*, ami kivételes öröm volt számomra.

– És most térjünk vissza a *Besúgó voltam, szívem* című könyvemmel kapcsolatos kérdésre. A könyv körül idehaza olyan csend volt, mintha meg sem írtam volna. Magyarországon megjelent néhány írás, ebből kettő a *Kortársban*, ha jól emlékszem, Márkus Béla írt a besúgóirodalomról egy rövidebb tanulmányt, azt is mondhatnám pár szóban: elismerően írt a könyvemről. Ahogy – talán ugyanabban a lapszámban – egy átfogó kritikát Sturm László is írt. Egyébként én nem tudtam, hogy az ilyesmit, vagyis az ismertető írást „meg kell szervezni”... Pomogáts Béla, aki különösen szeretett engem – lehet, a naivságom okán –, két könyvemhez is ő maga ajánlotta fel, hogy utószót ír, ha akarom, a *Pusztuláshoz* és a *Besúgó voltam, szívemhez*. Annyira kívül álltam a dolgokon, hogy nem értettem, miért. A fontos viszont az volt, hogy Pomogáts Béla értette!

– És innen már rövidül a pálya hossza. A *Besúgó voltam, szívemet* követte a Pro-Print Kiadónál *A szív hangjai* című regényem, ami 2014-ben a Magyar Naplónál is megjelent. Gyönyörű kicsi könyv volt. Majd a Nemzetstratégiai Intézet gondozásában 2017-ben a *Bécs fölött a Hargitát* című, közel 500 oldalas nagyregény, amely Pécsi Györgyi *Soha mások ellen* című kötetében írt tanulmánya szerint – a hibái ellenére – a „főművem”. Egyébként Pécsi Györgyi volt az, aki több könyvemet is nagy szeretettel gondozta, szerkesztette. És Pomogáts Béla, Oláh János, Kántor Lajos, Gálfalvi Gyurka mellett az egyik legfőbb biztatóm, támogatóm a kezdetektől mostanáig.

– *Miről szól a Bécs fölött a Hargitát?*

– A kivándorlásról, a hazatlanság fájdalomáról. Arról a fájdalomról, hogy minden egyes elvándorló, kivándorló gyengíti az itthon, vagyis Erdélyben maradókat. Ezt annak ellenére is állítom, hogy az elsőszülött fiam és családj is Magyarországon él. Ezután már csak egy, többnyire új írásokat is közlő kötetem jelent meg a Magyar Napló Kiadónál, Bíró Gergely gondos szerkesztésében *Ma éjjel eljövök érte* címmel, amely 2021-ben elnyerte az MMA Irodalmi Tagozatának Az év legjobb könyve díját.

– *Szóba került az EMIA. Mit kell tudnunk róla?*

– Az EMIA, vagyis az Erdély Magyar Irodalmáért Alapítvány ötletgazdája Tózsér József volt, a csíkszeredai Pallas-Akadémia Kiadó tulajdonosa. Tózsér, aki '89 előtt a Hargita Megyei Könyvkereskedelem igazgatója volt, rögtön '89 után megismerkedett

(Folytatás a 6. oldalon)

### Támogatók:



## Nagy László képzőművészetét is bemutatja a PIM új kiállítása

Nagy László képzőművészi, grafikus és képszerkesztői munkásságát is bemutatja a *Bőrömon ország süt át* című tárlat, amely már látogatható a Petőfi Irodalmi Múzeumban (PIM).

A Petőfi Irodalmi Múzeum 2022-ben kötött letéti szerződést Nagy László és felesége, Szécsi Margit hagyatékának gondozásáról – idézte fel Török Petra, a múzeum főigazgatója a tárlat keddi esti megnyitóján.

A letéti szerződés értelmében a múzeumba kerültek a művészpár hagyatékának darabjai, amelyeket a PIM elkezdhetett feldolgozni, restaurálni, valamint bemutatni és kutathatóvá tenni. A tárgyak, kéziratok, könyvek, relikviák végül 2025-ben kerültek teljeskörűen és végleg az irodalmi múzeum gyűjteményébe.

„Nyilvánartásba vettük őket, befejeztük a feldolgozást, az állományvédelmet, és megtettük mindazokat az előkészületeket, amelyek ezeknek a kincseknek a megosztásához, a különböző módokon történő közzétételéhez hozzájárulhatnak” – mondta az igazgató.

Felidézte, hogy az író születésének centenáriuma, 2025-ben először a virtuális térben indult el az emlékére a *100 év 100 nap 100 kincs* című online galériával, amelyben 100 műtárgyat mutattak be. A galéria arra is lehetőséget adott, hogy az életmű kevésbé ismert oldalait mutassák be az érdeklődőknek.

Emellett a veszprémi Laczkó Dezső Múzeumban átfogó tárlat nyílt *Testvér-tehetség* címmel, amely Nagy László és Kondor Béla szellemi kapcsolatát állította a középpontba, valamint a költő szülőfalujában, Iszkázon is megújult a Nagy László Emlékház tárlata, amely egész évben várta az érdeklődőket.

Az igazgató kiemelte: a most megnyíló kiállításban látható lesz, hogy milyen egy alkotói gyűjteményt feldolgozni, digitalizálni, restaurálási programot készíteni rá, valamint az, hogy hogyan lehet egy hagyaték tárgyainak segítségével bemutatni egy életművet.

„A kiállításon olyan műveket láthatunk, amelyekről lehet, hogy tudunk régebben, de így, ilyen professzionálisan, szépen installált kiállításon még nem láthattuk. Ha megtekintették, majd mondják el másoknak, hogy mennyire érdemes ide eljönni, és jobban megismerni Nagy Lászlót, a képzőművészt, és az embert” – mondta Bukta Imre festőművész a tárlat megnyitói beszédében.

A kiállítás fókuszában Nagy László kevésbé ismert oldala áll, akit nemcsak költőként, de képzőművészként, grafikusként és képszerkesztőként is komoly elismerés övezett.

A tárlat bemutatja a költő képzőművészeti alkotásait, könyvillusztrációit, az *Élet és Irodalom* képszerkesztőjeként folytatott tevékenységét, asztalosipari és faragási munkásságát, de a kortárs képzőművészekkel való kapcsolata, alkotótevékenységük összefonódása is kiemelt szerepet kap.

Nagy hangsúly kerül a Huszár Dániel grafikus-animátor által készített, teljes teret betöltő digitális animációra, amelyben megelevenednek Nagy László grafikái, Kondor Béla és Kass János vizuális alkotásai, a versekben megjelenő karakterek is.

A tárlat kurátora Barta Mária volt.



## Ne hagyd elveszni!

(Folytatás a 5. oldalról)

Zöld Ferencel, a budapesti Pallas-Akadémia igazgatójával, aki támogatta Tózsér nyomdaalapító törekvéseit, s ha jól emlékszem, Pallas-Akadémia Kiadó néven megjelentette néhány szerző könyvét, amelyet itt és Magyarországon is forgalmaztak. Ezek között a szerzők között én is jelen voltam az addig megjelent novelláimból készült *Bukás* című válogatással. A bemutatkozás Budapesten volt, és még sikerünk is volt; az én könyvem Csíki László, a nyolcvanas években kitepedett kolozsvári író-szerkesztő mutatta be. Az úton természetesen irodalomról volt szó, hogy mennyire nem működik semmi, és ötleteltünk, hogy mit lehetne tenni. Nekem az volt a véleményem, hogy ide kell telepíteni a Székelyföldre az új lapokat és kiadókat, esetleg egy új irodalmi szervezet létrehozásával is. Tózsér, aki rámenős ember volt, azt mondta: akkor csináld meg! Hozz létre egy alapítványt vagy együletet; nagyvonalúan mondta,

hogy fizeti a kezdeti költségeket. „Te csak gondold végig, mit kellene bevenni, s kik legyenek a kurátorok”. „A legkönnyebb az, ha mindent beveszünk, ami elképzelhető” – mondtam. „Akkor nem lehet hibázni. Rádadásul a kolozsváriakat és vásárhelyieket nem lehet kihagyni.” „Akkor az anyyi is, mintha nem is csinálnánk semmit.” „Miért?” – erősködtem. „Mert mindenre rátelepszene. Nekik gyakorlatuk van, minket majd dolgoztatnak.” Így indultunk! A munkával és a dolgoztatással nem volt igazam. Az ötletre mindenki fellelkesült, akiket megkerestünk, csak azt nem mértük fel, hogy pénz Székelyföldön kevés van. „Azért hívják Székelyföldnek...” – mondta Tózsér. De azt rögtön el kellett ismernünk, hogy a szervezésben külön-külön is nagy tapasztalatuk volt a kolozsváriaknak, vásárhelyieknek. És bölcsességük is! Egy hét sem telt el, Tózsér újra telefonált: „Te leszel az elnök, gondolkodj a kurátorokon. Másnap ájtott Csíksze-

redából egy fiatal ügyvéd – Tózsér szerint a legjobbak egyike –, és bejegyeztettük az alapítványt. Azzal tévedtünk, hogy alapítványt, s nem együletet jegyeztettünk be, mert a kolozsváriak – akik könyvnyebben is mozogtak Magyarországra felé – pár év múlva átvették az irányítást. Mi maradtunk a munkával, ők a sikerekkel. Tehát így alakultunk meg. A fiatal ügyvéd még tanácsot is adott: sok kuratóriumi tag nem kell, mert nagyok az utazási és szállásköltségek. A kuratóriumi tagok a következők voltak: Lőrincz György, Kántor Lajos, Gálfalvi Zolt, Gálfalvi György, Káli Király István, Majla Sándor, Tózsér József. És megszerveztük, és közel húsz évig működtettük az alapítványt. Az utolsó években Zsidó Ferencel, a *Székelyföld* mostani főszerkesztőjével, aki később Egyed Péterrel, Fekete Vincével együtt kurátor és kitűnő, fizetés nélküli munkatárs lett.

– Milyen pályázatok voltak meghirdetve?

– Évente hirdettünk pályázatot, többek közt kisregény, szociológia, szórvány stb. témával. Tíz-tizenöt találkozó szerveztünk minden évben, mert akinek könyve jelent meg, mindenki el akart jönni Székelyudvarhelyre. Magyarországi folyóiratokat mutattunk be, és magyarországi szerzőket is. A rendezvényeink az ismerkedés és kapcsolatépítés céljából másfél naposak voltak, az ünnepeltek útiköltséget, étkezést, szállást és pénzdíjat kaptak. Debütdíjat kaptak az elsőkötetes írók – ez egy kezdő fizetésnek megfelelő összeg volt. Életműdíjat kaptak a 70 évet betöltő erdélyi magyar írók – ennek összegét a pénzügyi helyzet és az ünnepeltek száma meghatározta, de általában a debütdíj összegének közel kétszerese volt. Hídverő díjat azok a jeles magyarországi személyiségek kaptak, akik írtak, és írásaikkal támogatták az erdélyi magyar irodalmat. Ez egy 15 grammos aranygyűrű volt, a belsejében az EMIA monogrammal s az évszám-

mal. A díjazottak közt volt többek között Pomogáts Béla, Görömbei András, Oláh János, Pécsi Györgyi, Mezey Katalin, Márkus Béla, Illia Mihály, Berta Zoltán, Elek Tibor, Szakolczay Lajos, Ablonczy László, Papp Endre. Tegye hozzá: a sorrend esetleges. És elnézést kérek, ha valakit nem említettem. Később az alapítvány Zsidó Ferenc szerkesztésében honlapot is működtetett, amelynek a megszűnés előtt irodalmi körökben már komoly visszhangja volt. Az ünnepelt szerzőket a kurátorok külön-külön bemutatták, a szerzők hozták a feleségüket vagy férjüket, néha még más családtagjaikat is. És végezetül itt kell elmondanom a legnagyobb sikerélményt, amit megéltem. Amikor az *Alföldben* megláttam Görömbei András gyászjelentését, és a felsorolt díjak között szerepelt az Erdélyi Magyar Irodalmáért Alapítvány életműdíja is – ez volt nekem és Zsidó Ferencnek a fizetés azokra az évekre...

(2026. április)

## Tucatnyi rendőr megsérült az észak-írországi zavargásokban

Tucatnyi rendőr megsérült a csütörtökre virradóan lezajlott újabb észak-írországi zavargásokban.

Hilary Benn, a brit kormány észak-írországi ügyekért felelős minisztere a BBC közszolgálati televízió csütörtöki hírműsorában elmondta, hogy az észak-írországi rendőrség (Police Service of Northern Ireland, PSNI) az éjszaka folyamán 16 embert vett őrizetbe testi sértés, rendbontás és szándékos károkozás gyanújával.

Benn szerint az éjszakai összecsapások kevésbé voltak hevesek, mint az előző éjjel lezajlott zavargások, de tizenkét rendőr így is

megsérült. Többen közülük a tömeg által hajigált Molotov-koktélóktól szenvedtek égési sérüléseket.

A miniszter szerint a PSNI a skóciai rendőrségtől is erősítést kapott a romboló, gyújtogató tömeg megfékezéséhez.

A második napja tartó, Észak-Írország több városára és a skóciai Glasgow-ra is kiterjedő zavargások előzményeként hétfő éjjel egy 30 éves szudáni állampolgár Belfastban megkéselt egy helyi férfit, akit súlyos sérülésekkel szállítottak kórházba.

Az áldozat, Stephen Ogilvy a rendőrség tájékoztatása szerint a támadásban elvesztette bal szemét, és jobb szeme is megsérült.

A 40-es éveiben járó férfit a nyakán és a hátán is több késszúrás érte.

A helyszínen őrizetbe vett szudáni állampolgár, Hadi Alodid ellen gyilkossági kísérlet és pengével ellátott támadóegyver nyilvános viselése címén vádat emeltek.

A késeléses támadás után kezdődött zavargások résztvevői elsősorban Belfast és több más észak-írországi város jórészt bevándorlók lakta negyedeiben követtek el gyújtogatásos bűncselekményeket.

Sok megtámadott házból a rendőrök és a tűzoltók menekítették ki a lakókat; több esetben csecsemőket kellett kimenteni az égő házakból. (MTI)

## Biztonságban vannak a belfasti zavargások román állampolgárságú érintettjei

A belfasti tüntetéseket kísérő incidensek összes román állampolgárságú áldozata segítséget kapott a helyi rendőrségtől vagy rokonaitól, barátaitól, és ideiglenesen biztonságos helyre költöztették őket – tájékoztatott csütörtök este a külügyminisztérium.

A közlemény szerint az érintetteket vagy a helyi hatóságok által biztosított szállásokon helyezték el, vagy ismerőseik otthonában kaptak menedéket, és jelenleg mindannyian biztonságban vannak.

A külügyminisztérium ismételten hangsúlyozta, hogy az észak-írországi erőszakos tiltakozások kezdete óta a román külképviseletek – a londoni nagykövetség és az edinburgh-i főkonzulátus – folya-

matos kapcsolatban állnak a helyi hatóságokkal.

A közlemény szerint Laura Popescu londoni román nagykövet kapcsolatban áll Hilary Benn észak-írországi ügyekért felelős brit államminiszterrel, akinek megköszönte a bajba jutott román állampolgárok számára nyújtott román állampolgárságú segítségét. A brit miniszter biztosította a román felet arról, hogy mindent megtesznek a helyzet enyhítéséért.

A belfasti tüntetések kezdete óta a külügyminisztérium összesen hat konzuli segítségkérést kezelt, amelyek 20 román állampolgárt érintettek. Néhányan arról számoltak be a román külképviseleteknek, hogy a tüntetők megrongálták a lakásaikat, autóikat vagy vállalkozásuk székhelyét.

A külügyminisztérium segítséget nyújtott azoknak a román állampolgároknak is, akik haza akarnak térni, de nem rendelkeznek érvényes úti okmányokkal. A dublini román nagykövetség konzuli részlege eddig hét ideiglenes úti okmányt állított ki. (Agerpres)

## Nagyszébenben

### Hungarikum Napok

Tizenhetedik alkalommal kerül sor a Hungarikum Napok fesztiválra Nagyszébenben, július első hétvégéjén. Újra a hungarikumok, a magyar népi hagyományok, gasztronómiai és kulturális programok kapnak főszerepet július 3. és 5. között a nagyszébeni ASTRA Múzeum skanzenjében a térség nyári, szabadtéri fesztiválján, a 17. Hungarikum Napokon.

A háromnapos rendezvényen idén is várja a látogatókat az őstermelők és kézművesek utcája. Sor kerül mesterségek bemutatására, kulturális előadásokra és koncertekre. A családokat interaktív és kézműves-foglalkozásokkal, valamint népi és hagyományos játékokkal várják. A rendezvény egyik fő attrakciója a szombati főzőverseny, de vasárnap is bográcsban készült hagyományos magyar ételeket lehet megkóstolni.

#### A péntek–vasárnapi program

Pénteken, július 3-án 12 órától nyílik meg a Kallós 100 beltéri kiállítás a belvárosi ASTRA Múzeum Mesterségek Pavilonjában (Kispiac tér). A tárlat három tematikai egységből áll: áttekintést ad Kallós Zoltán népzenekutató életútjáról, bemutatja a páratlan Kallós-gyűjteményt, valamint a Kallós Zoltán Alapítvány jelenlegi oktatási és közösség-szervező munkásságát. Ezt követi 14 órakor a Kallós Zoltán kedves képei című kültéri kiállítás megnyitója az ASTRA Múzeum skanzenjének korondi házánál. E képsorokkal tisztelnek a nagy mester előtt, születésének 100. évfordulója alkalmából. Szeretett Erdélye és Moldvája jelenik meg előttünk – az ő szemén keresztül.

Pénteken 15 órakor nyílik meg az őstermelők és kézművesek utcája, ahol a kézműves termékek mellett, bor, pálinka és kézműves sör kóstolására is lehetőség lesz. A vásár egész hétvégén látogatható.

Szintén pénteken 17 órától Kovács Sándor olimpiai és világbajnoki aranyérmes Vesz-díjas mesterszakács tart gulyásfőző bemutatót.

Szombaton, július 4-én kerül sor a Hungarikum Napok fő attrakciójára, a főzőversenyre.

A csapatok már reggel 7 órától elkezdik a munkát, 9 órától pedig tűzgyújtással, tánccal és muzsikával veszi kezdetét a hivatalos fesztiválprogram. A zsűrizésre, a díjazásra és a kóstolókra 14 órától kerül sor.

A szombat színes kulturális és zenei programokban bővelkedik. A skanzeni szabadtéri színpadon a Nagyszébeni Citeracsoport ad koncertet. A Bucz Júlia vezette helyi együttes a közösség egyik büszkesége, az ő fellépésükkel indítják a zenei műsorokat. Utánuk színpadra lép a 2018-ban alakult Ditrói Férfi Dalkör. A tizennégy férfiből álló együttes Szabó Ágnes vezetésével szüleiktől tanult katonadalokat és Gyergyószék gazdag népdalkincsét mutatja be a közönségnek. A marosfelfalusi Biborka néptáncgyűjtés Maros menti és mezőségi táncokkal szerepel.

A szombati zenei programokat 16 órakor a Skanzen zenekar koncertje zárja. A formáció 2024 folyamán alakult erdélyi zenészekből. A fiatal zenekar rövid fennállása ellenére már több jelentős mérföldkövet tudhat maga mögött: telt házas budapesti vendégzenekari szereplések, nagy erdélyi fesztiválok, rádiós lejátásások és több szakmai díj, jelölés és elismerés övezi nevüket. A zenekarra elsősorban a '60–'70-es évek rockzenekari voltak a legnagyobb hatással, de más zenei korszakok stílusjegyei is fellelhetők a daljaikban.

Vasárnap, július 5-én a magyar konyha jegyében magyar séfek főznek. 9 és 15 óra között a nagyközönség számára is terítékre kerül a halászlé, több üstben gulyás, csirkepaprikás, pörkölt, töltött káposzta és a desszertek. A gasztronómiai élmények mellett a kulturális programok is színesítik a napot.

A kulturális előadások sorát a Sepsiszentgyörgyi Magyar Férfidallárda nyitja. Az 1921-ben alakult, 29 tagot számláló kórus Jakab Árpád karmester vezetésével vallásos és világi-klasszikus műveket, bordalokat, valamint huszár- és katonadalokat ad elő.

Őket követi a Héva zenekar és Vajda Szilvia énekesnő közös fellépése. Az erdélyi formáció célja a népzenei örökség továbbadása; a zenekar neve egy régies kifejezésből ered, amely szimbolikus hidat képez a múlt értékei és a jelen közösségei között.

A színpadi programokat 15 órakor a Tokos zenekar koncertje zárja, amelyet hagyományos táncból követ.

## Lezárult a nemzeti régiókért indított per írásbeli szakasza

A nemzeti régiókért indított európai polgári kezdeményezés szervezői tájékoztatják támogatóikat és a közvéleményt, hogy az Európai Bizottság benyújtotta viszonyváltását az Európai Unió Törvényszéke előtt folyamatban lévő perben. Ezzel az eljárás írásbeli szakasza lezárult.

A per tárgya az a bizottsági közlemény, amelyben az Európai Bizottság 2025. szeptember 3-án ismertette álláspontját a „Kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért” című európai polgári kezdeményezésről, és közölte a szervezőkkel, hogy a javasolt területen nem alkot jogszabályt, valamint semmilyen intézkedést nem kíván hozni. Tekintsük át az eljárás főbb állomásait:

2025. november 12-én a szervezők képviselője pert indított a Bizottság ellen, és kérte a döntés megsemmisítését.

2026. február 12-én az alperes Bizottság benyújtotta ellenkérelmét.

2026. április 7-én iktatták a felperes válaszirátát.

2026. június 4-én kelt az alperes Bizottság viszonyváltása, amelyet a szervezők 2026. június 9-én vettek kézhez.

A Törvényszék egyidejűleg értesítette a feleket arról, hogy az eljárás írásbeli szakasza lezárult. A feleknek három hét áll rendelkezésükre annak jelzésére, hogy kérik-e szóbeli tárgyalás megtartását.

A Bizottság viszonyváltásának tanulmányozása jelenleg folyamatban van. A szervezők jogi képviselőjükkal közösen értékelik a dokumentumban foglalt érveket, valamint azt, hogy a jogvita megfe-

lelő tisztázása érdekében szükséges-e szóbeli tárgyalás megtartását kérni.

A szervezők különösen fontosnak tartják hangsúlyozni, hogy az európai polgári kezdeményezést több mint egymillió európai uniós polgár támogatta aláírásával, teljesítve az Európai Unió által előírt területi lefedettség feltételeit is nyolc tagállamban: Belgiumban, Horvátországban, Írországban, Litvániában, Magyarországon, Romániában, Spanyolországban és Szlovákiában.

A kezdeményezés az Európai Unió történetének egyik legsikeresebb polgári kezdeményezése, amely a nemzeti és nyelvi-kulturális sajátosságokkal rendelkező régiók egyenlő bánásmódját és fejlődési esélyeinek javítását tűzte célul.

A szervezők továbbra is változatlanul elkötelezettek a kezdeményezés céljai mellett, és minden rendelkezésre álló jogi és politikai eszközzel képviselik az európai polgárok által támogatott igényeket.

A bírósági eljárás következő szakaszáról, valamint a szervezők döntéséről a szóbeli tárgyalás kérdésében a nyilvánosságot a megfelelő időben tájékoztatni fogjuk.

Köszönjük mindazok támogatását, akik az elmúlt évek során aláírásukkal, munkájukkal vagy bizalmukkal hozzájárultak a kezdeményezés sikeréhez.

Izsák Balázs,

a Székely Nemzeti Tanács elnöke, a nemzeti régiókért indított európai polgári kezdeményezés képviselője

### FONTOS TELEFONSZÁMOK

• Központosított ügyelet	- 0365/400-404
(Rendőrség, Tűzoltóság, SMURD, Csendőrség, Mentőállomás):	112
• Rendőrség	- 0265/202-305
• SMURD (betegekkel kapcsolatos információk)	- 0265/210-110
• Sürgősség szolgálat:	
- gyermekeknek	- 0265/210-177
• Marosvásárhelyi Polgármesteri Hivatal	- 0265/268-330
• Prefektúra	- 0265/266-801
• Maros megyei RMDSZ	- 0265/264-442
	- 0265/262-907
• Gyulafehérvári Caritas, otthongondozó szolgálat, 8–16 óra között: 0736-883-110	
• Procardia Egészségügyi Központ	
- Orvosi rendelők:	- 0265/210-087
M. Eminescu u. 3. sz.:	- 0730-545-646
- Fizioterápia: Arany János u. 46. sz.:	- 0265/212-304
• Optika-Optofarm	- 0265/312-436
	- 0265/250-120
	- 0265/263-351
• Optolens szemsebészet	- 0265/263-351
• Dora Optics	- 0733-553-976
	- 0733-553-976
• DIGI	- 0365/400-401
• Áramszolgáltató vállalat - 0800-500-929	
- vidék	- 0265/929
• Delgaz Grid	- 0265/200-928
	- 0800/800-928
• Aquaserv:	
- hideg víz-csatorna	- 0265/215-702
- közönség-szolgálat	- 0265/208-888
- központ	- 0265/208-800
	- 08008 208-888
• Fogasztóvédelmi hivatal	- 021-9551
• Vasúttállomás	- 0265/236-284
• Vili Kft.: temetkezés, segélyintézés (0-24 óra), professzionális balzsamozás Nemzetközi halottszállítás	- 0265/215-119
	- 0744-282-710
• Alkony Kft. temetkezés (24 ó.)	- 0265/263-865
- koporsók, kellekek,	- 0745-606-215
- koszorúk	- 0745-606-269
- halottszállítás	- 0758-047-604

Méltányos reklámdíj fejében állandó szereplője lehet a FONTOS TELEFONSZÁMOK rovatnak. Várjuk jelentkezését a 0265/268-854-es telefonon.

A hirdetési rovatban megjelent közlemények, reklámok tartalmáért a hirdetésfeladó vállalja a felelősséget!

### KÜLÖNFÉLÉK

LÉPCSŐHÁZFESTÉST vállalkozás elnyös áron. Tel. 0741-699-761. (28496)

**ZIUA MONDIALĂ ART NOUVEAU  
LA TÂRGU MUREȘ  
A SZECESSZIÓ VILÁGNAPJA  
MAROSVÁSÁRHELYEN**

**FEMEI ÎN ARTA ART NOUVEAU  
NŐK A SZECESSZIÓ MŰVÉSZETÉBEN**

**13 Iunie 2026 JÚNIUS 13.**

**11:00-12:00**

**FIGURI FEMINE ÎN DECORAȚIILE PALATULUI CULTURII**  
TEMA: TEMATIC CU CÂȘTIGĂ ERICA, INTERACȚIE ÎN ARTA ÎNȚEȘI ȘI TERAPIA ÎNȚEȘI. GHIOS ÎN PALATUL CULTURII

**NÓLAKOK A KULTÚRPALOTA DÍSZÍTÉSEIN**  
TEMA: BÉLA ÉS CĂȘTIGĂ ERICA. MŰVÉSZETŐRTÉNELEM (HÍV) ÉS TERAPIA. ISTVAN ILLICZENKÉZŐTŐRŐL. IBER KULTÚRPALOTA

**11:00-12:30**

**CE PURTAU DOAMNELE PALATULUI CULTURII?**  
ACTIVITATE PENTRU COPILII ÎN-12 ANI. ALĂTURI DE TÂRGUȘ NICOLAE ȘI ELEONOR. ARCADEPUN, SUZUCĂRIȘ PALATUL CULTURII, SALA DE PEDAGOGIE MUZEALĂ, ET. III.

**MIT VISELTEK A KULTÚRPALOTA HÖLGYEI?**  
CZVEDÉKTERVEZÉSŰ 10-12 ÉVESKORŰ ERKÁK SZEREM ÉS ELEONOR. MEXICÓVAL. KULTÚRPALOTA, MŰZÉUMPEDAGÓGIAI TEREM, 3. EMELLET

**18:00-19:00**

**CULTURA OBIECTELOR ÎN ART NOUVEAU MEGYESI BALÁZS**  
PRELEGERE ÎN LIMBA MAGHIARĂ DE EXPERTUL ÎN OBIECTE DE ARTĂ AL EMISIUNII „KINCȘVADÁSZOK” (VÁNÁTORII DE COMORI) PALATUL CULTURII, SALA MICĂ

**A SZECESSZIÓ TÁRGYKULTÚRÁJA MEGYESI BALÁZS**  
A KINCȘVADÁSZOK CÍMŰ MŰSOR MŰTÁRGYSZAKÉRTŐJÉNEK ELŐADÁSA  
KULTÚRPALOTA, KISTEREM

**19:00**

**SOUNDS OF LIGHT**  
SHOW ALIEN ȘI ZĂRĂ PALATUL CULTURII, FOAIER

**SOUNDS OF LIGHT**  
ALIEN ȘI ZĂRĂ ȘI ZĂRĂ PALATUL CULTURII, ELŐCSARNOK

**PARTICIPAREA LA TOATE ACTIVITĂȚILE ESTE GRATUITĂ! A PROGRAMOKON VALÓ RÉSZVÉTEL INGYENES!**




**könyvajánló**

Frank Tavaszi  
**A szabadság éjféli vonata**

fordította Kaáli Nagy Botond

Mentor Könyvek



**1000 kilométer a szabadságért...  
gyalog, éhesen, fázva, rettegve.**

**RADIO KOKO**  
ONLINE STREAMING

**NE HALLGASS MÁSRÁ!**



**Marosvásárhelyi Rádió Románia**

**96 FM**  
**106,8 FM**  
**1323 AM**

[www.marosvasarhelyiradio.ro](http://www.marosvasarhelyiradio.ro)

**CityTV**  
MAROSVÁSÁRHELY

**MAGYAR NYELVŰ ADÁS  
KEDD, PÉNTEK 19:00 ÓRA**

**228-as**  
a **DIGI** hálózatban

**ÜZENET SZERETETTEL**

vasárnap 13:30

**ETV ERDÉLY TV**



Spălătorie și detailing auto

**Beltrand**

autómosó és -kozmetika

– külső-belső tisztítás  
– kárpittisztítás, polírozás, viaszozás

**Marosvásárhely**  
Predeal u. 97 sz.

Telefon: 0265/223-902  
0740-393-060